

Sofia hleděla na průzračnou modrou vodu se směsicí nadšení a nervozity. Bylo to už dlouho, co naposledy plavala, a tehdy byla mnohem silnější. Její křehké paže se pevně ovinuly kolem otcova krku, když ji opatrně zvedal z vozíku a přenášel v náručí.

V nitru prožíval muka. Věděl, že mnohokrát už Sofii v náručí mít nebude. Brzy přijde čas, kdy bude marně toužit udělat to jen ještě jednou.

Miloval, když cítil kolem krku její ručky. Pevně se ho držely, když se s ní blížil ke kraji nádrže. Vstoupil na širokou římsu v mělké vodě a opatrně položil Sofii na její betonový okraj. Ihned spustila ruce, aby udržela rovnováhu, otec se posadil vedle ní a přidržoval ji paží kolem útlého pasu.

Na římsu už stáli Alison s Chrisem a usmívali se. Když se Sofia trochu uvolnila, udělala Alison ve vodě krok dopředu. „Určitě jsi v pořádku?“

Dívka nervózně přikývla.

„Dobře.“ Alison ji něžně poplácala po ruce. „Budeme přímo tady, vedle tebe. Nemáš se čeho bát.“ Dopřála dívce další chvílku na uklidnění, než kývla na Leeho a Juana, kteří přinesli vybavení a položili ho na zem.

Chris zvedl v ruce průhlednou obličejovou masku. „Víš, co je tohle?“

„To je maska,“ odpověděla Sofia.

„Přesně tak. Říkala jsi, žeš ji už použila, je to pravda?“

„Ano.“

Chris masku otočil, aby si ji mohla pořádně prohlédnout. Byla to dětská verze té, kterou používali normálně – Lee a Juan na ní pracovali skoro celou noc.

Sofia si od Chrise vzala masku a zkoumala ji.

„Zkus si ji nasadit na obličej. Uvidíš, že v ní můžeš úplně normálně dýchat.“

Podívala se zpátky na masku a odstrčila stranou černou kyslíkovou hadičku. Přitiskla si masku na obličej a zhluboka se nadechla. „Páni,“ usmála se. Obavy se začaly měnit ve zvědavost. Honem se otočila na maminku a zahihňala se.

„Chceš si namočit obličej a vyzkoušet ji?“

Sofia dychtivě přikývla a spustila hlavu do vody. Když se zase narovnála, za sklem zářil její široký úsměv.

„Přesně jako ty, co už jsi nosila, vid’?“

„Jo. Ale mnohem hezčí!“

Alison se zasmála s ní. Kdyby jen malá Sofia věděla.

Potom Lee s Juanem položili na okraj nádrže zvláštní balíček. Byla to malá kyslíková lahev zabalená v plovoucím polštáři, na kterém byly stočené asi čtyři metry hadičky. Jednoduché zařízení používané v mnoha prázdninových resortech, které umožňovalo plavci dýchat pod vodou, aniž se musel trápit s těžkým potápěčským vybavením. Lahev s regulátorem se vznášely na hladině nad plavcem a následovaly ho podle potřeby.

Tým měl v plánu dostat Sofii do vody aspoň tak, aby se mohla s Dirkem a Sally *vznášet*. Nevěděli předem, co vše jí její onemocnění dovolí, ale zanedlouho už Alison nadšeně vykládala ostatním, jaká bezpečnostní opatření musejí dodržet, aby byla Sofia v naprostém bezpečí. Přesvědčila je, že plavat s delfíny a současně s nimi mluvit bude pro dívku daleko větší zážitek, a když to bude aspoň trochu možné, ona a její tým ho Sofii chtěly dopřát.

Sofia si sundala masku a otec se na ni něžně podíval. „Tak co, jdeme na to?“

Sofia se rozhlédla. Nejdříve se podívala na Alison a její přátele. Pak si všimla Dirka a Sally, kteří trpělivě čekali opodál s hlavami vystrčenými nad vodu. Přikývla k otci. Spolu rozvázali šátek a opatrně jí ho stáhli z drobné bezvlasé hlavičky.

Ženy se na dívku srdečně usmívaly a svorně se snažily zahnat náhlý příval slz. Na kluky se Alison nemusela ani podívat a věděla, že jsou na tom stejně.

Sofia k nim nervózně vzhlédla velikýma očima. Byla tak nádherná.

Chris našel hlas jako první, i když to nebylo víc než hlasitý šepot. „Můžeme ji nasadit?“

Přikývla a předklonila hlavu, aby jí přes ni mohl Chris přetáhnout měkké popruhy. Utáhl je, až maska dobře seděla. Pak jemně přešel prsty kolem kraje masky a zkontroloval její těsnost.

„Jak se cítíš?“

„Dobře,“ odpověděl mu zkreslený hlas.

„Dýchá se ti pořád dobře?“

„Ano.“

„Výborně.“

Alison se dívala, jak Chris bere zátěžový opasek. Jemně ho dívce ovinul kolem pasu a vepředu ho sepnul. Plavky, které pro ni koupila Alison, byly trochu volné, ale stále jí byly. Teď když Sofia klidně dýchala z masky, se Alison natáhla pro vlastní vybavení.

Sama používala rebreather Hollis, který proti starším potápěčským jednotkám umožňoval výrazně efektivnější zužitkování dýchatelného kyslíku. Měl jednu ještě lepší vlastnost, a sice že potápěči umožňoval dýchat pod vodou téměř zcela tiše – na rozdíl od starších regulátorů, z nichž s každým výdechem vycházely hlučné erupce bublin. Minimum hluku a rušení mělo kritický význam pro schopnost IMIS přesně překládat.

Alison si vepředu sepnula přezky a usmála se na Sofii. Potom si navlékla vodotěsnou vestu a otočila se zády k Chrisovi, aby ji mohl zapnout. Nakonec si přetáhla přes hlavu vlastní masku a usadila si ji na místo. Předklonila se a jemně se dotkla maskou té Sofiny.

„Slyšíš mě?“ zavolala.

„Ano.“

„Bojíš se?“

Sofia zavrtěla hlavou.

„Skvěle,“ mrkla Alison. „Trocha nervozity nevádí. Ale kdybys měla strach, hned s tím přestaneme, dobře?“

„Dobře.“

Alison vzala Sofii za ruku a pomohla jí sklouznout po zádech do vody. Pak se otočila k delfínům. „Sally, Dirku. Slyšíte mě?“

Odpověděli okamžitě. *Ano Alison.*

„Tak prosím. Velmi pomalu. Dobře.“

Pomalu, přitakala Sally.

Poomalu, zopakoval hravě Dirk.

Alison se usmála a zavrtěla hlavou. Byl to uličník.

Dirk a Sally připluli blíž a přitulili se k hraně nádrže. Sofia se trošku lekla, ale pak se pomalu natáhla, aby je pohladila po hlavách. Na dotek připomínali mokrou kůži. Hladkou, ale měkkou.

Sally sklonila hlavu a láskyplně pošouchla Sofii do jedné vyhublé nožky.

Alison, která stále držela Sofii za ruku, promluvila hlasitě do masky. „Dobře, tak jdeme na to?“

Dostalo se jí jen nervózního přikývnutí. Alison skočila do vody, rychle se vynořila a vrátila se před Sofii. Jemně zatáhla dívku za drobnou, křehkou ručku a přitáhla si ji do vody k sobě.

Bezpečně chytila dívčenko oběma rukama. „V pořádku?“

„Ano!“ Sofia se ve vodě cítila zase lehce jako peříčko. Jako dříve, než přestala mít sílu i na chůzi. „Já se vznáším!“

„Přesně tak.“

Alison ji pomalu táhla od okraje nádrže. Dirk a Sally se zatím zhoupli zpátky do vody. Začali kolem nich pomaličku kroužit a přitom se o ně jemně otírali.

Sofiny oči zářily jako dvě sluníčka. Natáhla paže a přejížděla prsty po tělech míjejících delfínů. „No páni!“

„Podívej se pod vodu.“

Sofia ponořila obličej pod hladinu a prohlédla si delfíny. Jakmile se zase vynořila, Alison se k ní naklonila a zkontrolovala jí masku, jestli do ní snad nezatéká. Protože to, co se s dívkou chystala udělat teď, pro ni bude jako *kouzlo*.

„Dobře, Sally.“ Alison natočila Sofiino tělíčko přesně ve chvíli, kdy pod ni Sally lehce vklouzla, a pomohla navést dívčiny drobné nožky podél Salliných boků.

„Můžeš se předklonit?“

Sofia poslechla a instinktivně kolem Sally ovinula paže.

„Připravená na životní jízdu, zlatíčko?“

Sofia se vzrušením téměř trásla, ale i s maskou přitisknutou k týlu Salliny modrošedé hlavy se jí podařilo přikývnout.

„Dobře, Sally. Pěkně pomalu.“

Jdeme Sofie.

Sally mrskla ocasem a začala plavat dopředu. Dirk se vmžiku objevil vedle nich a Alison se chytila jeho ocasu. Všichni čtyři společně přepluli celou nádrž, na vzdáleném konci se otočili a pomalu se vrátili na místo, kde Alison kontrolovala Sofii masku.

„V pořádku?“

„ANO!“

„Teď přijde to nejlepší!“

Alison poplácala Sally a ta znovu vyrazila. Neplavala rychleji, ale tentokrát se ponořila několik stop pod hladinu a plula v těsných obloučcích.

Jakmile je obklopila teplá voda, všechny zvuky z chladného vzduchu nad hladinou se rázem rozplynuly a Sofia slyšela pouze mechanické hlasy Dirka a Sally.

Ted' dobře Sofie?

„Ano, je to skvělé!“ odpověděla a celá pod maskou zářila.

Rychleji? zeptal se Dirk.

„ANO! RYCHLEJI!“

Proudění okolní vody zrychlilo a její tlak se zvýšil. Sofia měla pocit, jako by se Sally létaly.

Sofia se cítila tak šťastně jako ještě nikdy v životě.